

חורה אור

כח:

אַלֶּא מעתה חזקה שאין עמה מענה בו'. תימה מאי ס"ד דמקשה דהיכי מנזי לאוקומי צדידי כיון דלא טעיין מיד^א וי"ל דהכי פריך כיון דילפת משור המועד מה התם בשלש נגיחות הוי בחזקת גנחן הכא נמי כיון דלכלה שלש שנים יממה עוד ובלא טענה נמי תהא שלו דאית לן למימר שמחל לו אי נמי הא דקא פריך למימרא דחזקה שלא בטענה דחזקה חזקה היינו כגון דלמר ליה מפלגיא וצנתה דצנתה מניין אפי"ג דלא אמר קמי ידי וצנה ולא דר זה אפי' חד יומא ולא ידע אי וצנה מיניה אי לא אלא דהכי א"ל^ב תימה לרשצ"א הא דמיבעיא לן צפ' כינר הירגל (צ"ק כד. וסס) אי לאיעודי תורא אי לאיעודי גצרא תפשוט מהכא דלאיעודי תורא הוא ^א דקאמרי הולכי אושא מה שור המועד שני שנגח ג' נגיחות נפקא ליה כו' ואי לאיעודי גצרא לא מייעד עד נגיחה רביעית דלא הוא מועד לעצור בהתלרות דכשנגח נגיחה שלישית והתרו צו עדיין לא עצר על שלש התלרות עד שיגח פעם רביעית וי"ל דסוגיא דהכא כמאן דאמר לאיעודי תורא והולכי אושא לא אמרו אלא דגמרינן משור המועד ולא יומר וילפינן משלש התלרות דגצרא ולא משלש נגיחות דתורא ועוד דלמאן דאמר לאיעודי גצרא אין לררץ שיהו מוחזקות לעצור בהתלרות דאס כן עד נגיחה חמישית לא ימיצי אלא לררץ שיויעיבו ואכלה דקדיה ואכלה התם משממא הוא דקא שמיט ואכיל אכלה תלתא פירי בתלתא כגון אספסתא ליהוי חזקה היכי דמי דקדיה ואכלה תלתא פירי ובגמבר הוא דקא גמבר ואזיל אכלה תלתא פירי בתלתין יומי כגון אספסתא ליהוי חזקה היכי דמי דקדיה ואכלה תלתא פירי ובגמבר הוא דקא שמיט ואכיל אכלה תלתא פירי בתלתא כגון אספסתא ליהוי חזקה היכי דמי דקדיה ואכלה תלתא פירי ובגמבר הוא דקא שמיט ואכיל אכלה תלתא פירי בתלתא כגון אספסתא ליהוי חזקה מאן הולכי אושא ר' ישמעאל לר' ישמעאל הכי נמי דתנא רבי ישמעאל אומר בד"א שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום ^א שהרי גביא עומד דעשר ומוזהיר על אחת עשרה א"ל אביי דלמא התם ^א עצה טובה קמ"ל דא'

מעתה חזקה שאין עמה מענה בו'. תימה מאי ס"ד דמקשה דהיכי מנזי לאוקומי צדידי כיון דלא טעיין מיד^א וי"ל דהכי פריך כיון דילפת משור המועד מה התם בשלש נגיחות הוי בחזקת גנחן הכא נמי כיון דלכלה שלש שנים יממה עוד ובלא טענה נמי תהא שלו דאית לן למימר שמחל לו אי נמי הא דקא פריך למימרא דחזקה שלא בטענה דחזקה חזקה היינו כגון דלמר ליה מפלגיא וצנתה דצנתה מניין אפי"ג דלא אמר קמי ידי וצנה ולא דר זה אפי' חד יומא ולא ידע אי וצנה מיניה אי לא אלא דהכי א"ל^ב תימה לרשצ"א הא דמיבעיא לן צפ' כינר הירגל (צ"ק כד. וסס) אי לאיעודי תורא אי לאיעודי גצרא תפשוט מהכא דלאיעודי תורא הוא ^א דקאמרי הולכי אושא מה שור המועד שני שנגח ג' נגיחות נפקא ליה כו' ואי לאיעודי גצרא לא מייעד עד נגיחה רביעית דלא הוא מועד לעצור בהתלרות דכשנגח נגיחה שלישית והתרו צו עדיין לא עצר על שלש התלרות עד שיגח פעם רביעית וי"ל דסוגיא דהכא כמאן דאמר לאיעודי תורא והולכי אושא לא אמרו אלא דגמרינן משור המועד ולא יומר וילפינן משלש התלרות דגצרא ולא משלש נגיחות דתורא ועוד דלמאן דאמר לאיעודי גצרא אין לררץ שיהו מוחזקות לעצור בהתלרות דאס כן עד נגיחה חמישית לא ימיצי אלא לררץ שיויעיבו ואכלה דקדיה ואכלה התם משממא הוא דקא שמיט ואכיל אכלה תלתא פירי בתלתא כגון אספסתא ליהוי חזקה היכי דמי דקדיה ואכלה תלתא פירי ובגמבר הוא דקא שמיט ואכיל אכלה תלתא פירי בתלתא כגון אספסתא ליהוי חזקה מאן הולכי אושא ר' ישמעאל לר' ישמעאל הכי נמי דתנא רבי ישמעאל אומר בד"א שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום ^א שהרי גביא עומד דעשר ומוזהיר על אחת עשרה א"ל אביי דלמא התם ^א עצה טובה קמ"ל דא' איכא למימר הכא ג' שנים דומיא דג' ימים אלא לר"מ דלמר התם דלפ"י נגח ג' פעמים ציום אחד הוי מועד מקי"ו הכא נמי אכלה תלת פרי בחד יומא כגון תאנה שאינה מתבשלת יחד ויש שאינה מתבשלת שחרית ולערב פרי שלא ניכר צו הייס וגמגר לסוף ג' ימים: אספסתא. מין זרע הוא לעשב בהמות ולסוף ל' יום הוא גמגר ועוקרין אותו וזורעין אחר במקומו ובתוך שלשים יום חוזין אותו שלש פעמים: דקדיה. גדל קצת. **משמע הוא דקא שמיט ואכיל**. ואין זו אכילת כל הפרי: **בשלמא ירחי**. שעקרה צקוק כל חדש וזרע אחרת: **מאן הולכי אושא**. דלמר רצי יוחנן לעיל [נ"א] להא מילתא משמייהו: **רצי ישמעאל**. לא פירש"י לי מהיכן אלא הכי גמריי שהוא היה באותו הזמן: **לרצנן מאי**. רצנן דלית לכו הא דרצי ישמעאל מנא לכו חזקה דשלש שנים: ה"ג **שהרי נציא עומד דעשר ומוזיר על אחת עשרה**. ירמיה צננה העשירית לקדוקיהו ^א והיה בלוא צננה המעטרה דכתיב' צם' ירמיה' וסס נאמר לו הנה מתחלל צן שלום וגו' וכתיב צההוא עניינא שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וגו' היה מזהיר ^א לוקחי שדות לכתוב שטרות ולהעמיד עדים צחתימתם כי יגלו מן העיר צננת אחת עשרה כשנלכדה העיר ולא יחזיקו צמקח שלש שנים אלא עשירית ואחת עשרה אלמא צנני תרתי שנין לא הוי חזקה מכאן לחזקה שאינה פחותה משלש שנים: **עצה טובה קמ"ל**. כלומר לעולם חזקה היא צננה אחת ועצה טובה קא משמע לן שיהא שטרי צידו מוכן לררררר ולא יזיקק לעדים כשיעורכו עליו: דא'

מ"מ פריך שפיר ^א והא דנקט מחאה ולא נקט חזקה^א משום דחזקה נשמעת טפי מהעדאה^א אבל מחאה אינה נשמעת יותר^א ובלא שור המועד הוי מנזי למיפרך דלא תהא מחאה כדפריך אלינא דרצנן אלא כיון דליף משור המועד ניחא ליה למפרך מיניה ומשני צנרך חצרה אית ליה ויש קול צין למחאה צין להעדהא אלא בהעדאה גרידא גזירת הכתוב הוא דאין נעשה מועד אלא אם כן מעידים צנניו אפילו יתצבר לו צאלף עדים שהעידו על שורי צצית דצין:

בגון צאלף. ^א צתר דשני ליה מתאנה פריך מללף דתאנה גדולה היא צשעה שטוטלין חצירתה מן האילין אלא שלא נמצשלה עדיין אבל ללף קטן הפרי הרבה כשטוטלין האחת כדלמר צצצת ^א עמידין אילנות שיטענו פירות בכל יום לגלג עליו אותו תלמיד אין כל חדש תחת השמש אחוי ליה ללף ור"ח גריס צרישא תלתא פריי צחד יומא כגון ללף שיש לו שלשה פירות צציד^א ובתר הכי גריס כגון תאנה והרררר צצצת משמע כספרים שלנו:

ודלמא עצה טובה קא משמע א'. ה"ג מנזי למיפרך דלמא בתוך עשר הוי קאי ומוזהיר על תחלת אחת עשרה דליכא אפילו שנה ולעולם צננה אחת הויא חזקה ור"ח פירש דרצ יוסף יליף הכי וגריס שהרי נציא עומד דעשה ומוזהיר על י"א שתלכד העיר ויאצדו השטרות ויסמכו על חזקת שלש שנים ומציא ררררר מקדר עולם דצננה תשיעית צחדש עשירי היה ומיניה בכל הספרים שלכו כחצו שהרי נציא עומד צחדש עשירי כן צקדר עולם שלכו שנים צננה העשירית ועוד דלגירסתו נמי קשיא מנא ליה שלש שנים מיוס ליוס דלפי גירסת סדר עולם ליכא אלא סמנה עשר חודש שהרי צננת אחת עשרה לחדש הרציעי צתשעה לחודש הוצקעה העיר:

אוחה מכל וכל וחורשיי השדה ליהוי חזקה הדשחא בעידנא דאיתא להאי ליתא להאי ומשני הכי דמי דתתייב חז חזקה ^א כיון דבנין דקדמה כשפתגדלת אכלי מיד לטוף י' ימים ורמי בעידנא דאיתא להאי ליתא להאי אבל מ"מ דמי כאכילה כגובה שאן ממתי' עד ל' עד שתתגדל כולה אלא משמט שמיט ואכל להכי לא הוי חזקה ומקשי' אכלה תלת פירי בתלתא ^א יומי כגון אספסתא דסוף ל' עוקרין אותה מהקרקע מהכל וחורשין אחרת תיהוי חזקה דהשחא ליכא למימר דשמיט ואכיל' ומשני מרא דשמעתא מן הולכי אושא היינו ר' ישמעאל: ולר' ישמעאל הכי נמי. דתהוי חזקה: דתנן אמר ר"י בד"א. דבעינן תלת שנין חזקה: בשדה לבן. דהיינו שדה תבואה שאין בה אילנות ואינה עושה אלא תבואה אחת בשעה משום הכי בעינן ג' שנים וצריפות דומיא דשורי המועד דליהוי ג' תבואות בג' שנים: אבל בשדה אילן. דיש בה נמי תבואות וכו'. דעבר דביתא חללו בשנה אחת היא חזקה: כגון אספסתא. אספסתא מאכל בהמות היא שליועזין טריד"א: ורבנן דמתני' מנא לכו דבעינן ג' שנים שאדם עשוי לשאול מי עומד בקרקעותיו. סס. א. שאין דרך לשאול אם נגח שורו וכן אין דרך מחזיק לשאול אם עושין מחאה עליו. סס. ט. קפריסין ועלין ואבינונת, וכל חד מינייהו חשוב לאכילה כפרי בפ"י. י. רמס. וקס"ד רביון שהם דברים חלוקים וכל אחד ואחד נלקט לעצמו שיהיו נחשבין לשלש אכילות. כטעני'. ופרקינן דומיא דשורי המועד דבעידנא דאיתא להאי נגיחה ליתא להאי נגיחה אבל הכא אפי"ג דאכילות מחלוקת הן בעידנא חדא איתגוהו, ודמי דלא לאסך את תבואתו ומסס את ותיו וכנס את קריצו דאיתגוהו בחדא זימנא ופאפי' סלקא ליה חזקה דהתם פירות מחולקין אבל צלף כללו בחד נינור. שטעמק.

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

ואידך. כלומר ונגיחה רביעית צדעינן היינו משום דאי לא נגח לאחר שהוחזק מה ישלם: **שאינ עמה טענה**. מפרש צממני' לקנמן ^א (דף מא.). אמר לו מה אתה עושה בתוך שלי אמר לו שלא אמר לי אדם דצר מעולם ולא אמר לו אתה מכרת לי: **סיהוי חזקה**. דהא אמרת שלש שנים מפקי ליה מרשות מוכר:

ומשני **טעמא מאי**. אמרינן שלש שנים מפקי לה מחזקת מרה קמא דלמרינן דלמנא כדאמר ררררר זה אומר לקחתיה ממך וזה אומר גולתה ממני ואין אנו יודעין האמת עם מי אתיא חזקת שלש שנים ומוקי לה צרשומיה ואמרינן דלמנא קושטא הוא כדקאמר אצל בלא טענה מהיכן קנאה צצציל אכילת שלש שנים: **מחאה שלא צנניו לא סיהוי מחאה**. אס מימיה המערער בתוך שלש שנים לפני עדים שלא צנני המחזיק ואמר דעו שפלוי מחזיק צקרקע שלי בגזילה לא מיהוי מחאה: **דומיא דשורי המועד**. שמעדין ששורו נגמן וצשלש פעמים שהעידו שלא צנניו אינו נעשה מועד אף התלרמא עדות של מחאה לא מיהוי עדות שלא צנניו דמחאה דומיא דהעדאה היא שהיא התלרמא לשמור שורו ואף המחאה התלרמא היא להוטר צרררררר וזכותו וטטר מוכימו: **הסס והועד צצעליו אמר רחמנא כו'.** כלומר לא דמי נהי דגמרינן שלש שנים משלש נגיחות כי היכי ^א דמפקי הני מחזקה הני נמי מפקי מחזקה אבל מחאה מהעדאה לית לן למיגמר דהתם כיון דהעדאה לחייצו ממון על נגיחותיו היא צאה להועמדת שורי בחזקת מועד צעינן צצני צעלים ציעדו לטעון ולהכחיש העדים ולהציא אחרים להזימן אבל טעמא דמחאה להסרות צו להיות זהיר צוצימוי היא צאה שזה טוען צצגזילה היא צידו הכא אפילו שלא צנניו נמי איתיה: **דחצרך חצרה אים לים כו'.** ויאלמו זה לזה והדצר בא לאוזיו ואינו יכול לומר אלו משמתי לאיני וזהיר צרררררר וכומי: **ולר' מאיר דאמר כו'.** כלומר לר"י דלמר צצ"ק [נב.]. איזהו מועד כל שהעידו צו שלשה ימים נגח ג' פעמים ציום אחד הוי מועד מקי"ו הכא נמי אכלה תלת פרי בחד יומא כגון תאנה שאינה מתבשלת יחד ויש שאינה מתבשלת שחרית ולערב פרי שלא ניכר צו הייס וגמגר לסוף ג' ימים: אספסתא. מין זרע הוא לעשב בהמות ולסוף ל' יום הוא גמגר ועוקרין אותו וזורעין אחר במקומו ובתוך שלשים יום חוזין אותו שלש פעמים: דקדיה. גדל קצת. **משמע הוא דקא שמיט ואכיל**. ואין זו אכילת כל הפרי: **בשלמא ירחי**. שעקרה צקוק כל חדש וזרע אחרת: **מאן הולכי אושא**. דלמר רצי יוחנן לעיל [נ"א] להא מילתא משמייהו: **רצי ישמעאל**. לא פירש"י לי מהיכן אלא הכי גמריי שהוא היה באותו הזמן: **לרצנן מאי**. רצנן דלית לכו הא דרצי ישמעאל מנא לכו חזקה דשלש שנים: ה"ג **שהרי נציא עומד דעשר ומוזיר על אחת עשרה**. ירמיה צננה העשירית לקדוקיהו ^א והיה בלוא צננה המעטרה דכתיב' צם' ירמיה' וסס נאמר לו הנה מתחלל צן שלום וגו' וכתיב צההוא עניינא שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וגו' היה מזהיר ^א לוקחי שדות לכתוב שטרות ולהעמיד עדים צחתימתם כי יגלו מן העיר צננת אחת עשרה כשנלכדה העיר ולא יחזיקו צמקח שלש שנים אלא עשירית ואחת עשרה אלמא צנני תרתי שנין לא הוי חזקה מכאן לחזקה שאינה פחותה משלש שנים: **עצה טובה קמ"ל**. כלומר לעולם חזקה היא צננה אחת ועצה טובה קא משמע לן שיהא שטרי צידו מוכן לררררר ולא יזיקק לעדים כשיעורכו עליו: דא'

איכא למימר הכא ג' שנים דומיא דג' ימים אלא לר"מ דלמר התם דלפ"י נגח ג' פעמים ציום אחד הוי מועד מקי"ו הכא נמי אכלה תלת פרי בחד יומא כגון תאנה שאינה מתבשלת יחד ויש שאינה מתבשלת שחרית ולערב פרי שלא ניכר צו הייס וגמגר לסוף ג' ימים: אספסתא. מין זרע הוא לעשב בהמות ולסוף ל' יום הוא גמגר ועוקרין אותו וזורעין אחר במקומו ובתוך שלשים יום חוזין אותו שלש פעמים: דקדיה. גדל קצת.

מעתה חזקה שאין עמה מענה בו'. תימה מאי ס"ד דמקשה דהיכי מנזי לאוקומי צדידי כיון דלא טעיין מיד^א וי"ל דהכי פריך כיון דילפת משור המועד מה התם בשלש נגיחות הוי בחזקת גנחן הכא נמי כיון דלכלה שלש שנים יממה עוד ובלא טענה נמי תהא שלו דאית לן למימר שמחל לו אי נמי הא דקא פריך למימרא דחזקה שלא בטענה דחזקה חזקה היינו כגון דלמר ליה מפלגיא וצנתה דצנתה מניין אפי"ג דלא אמר קמי ידי וצנה ולא דר זה אפי' חד יומא ולא ידע אי וצנה מיניה אי לא אלא דהכי א"ל^ב תימה לרשצ"א הא דמיבעיא לן צפ' כינר הירגל (צ"ק כד. וסס) אי לאיעודי תורא אי לאיעודי גצרא תפשוט מהכא דלאיעודי תורא הוא ^א דקאמרי הולכי אושא מה שור המועד שני שנגח ג' נגיחות נפקא ליה כו' ואי לאיעודי גצרא לא מייעד עד נגיחה רביעית דלא הוא מועד לעצור בהתלרות דכשנגח נגיחה שלישית והתרו צו עדיין לא עצר על שלש התלרות עד שיגח פעם רביעית וי"ל דסוגיא דהכא כמאן דאמר לאיעודי תורא והולכי אושא לא אמרו אלא דגמרינן משור המועד ולא יומר וילפינן משלש התלרות דגצרא ולא משלש נגיחות דתורא ועוד דלמאן דאמר לאיעודי גצרא אין לררץ שיהו מוחזקות לעצור בהתלרות דאס כן עד נגיחה חמישית לא ימיצי אלא לררץ שיויעיבו ואכלה דקדיה ואכלה התם משממא הוא דקא שמיט ואכיל אכלה תלתא פירי בתלתא כגון אספסתא ליהוי חזקה היכי דמי דקדיה ואכלה תלתא פירי ובגמבר הוא דקא שמיט ואכיל אכלה תלתא פירי בתלתא כגון אספסתא ליהוי חזקה מאן הולכי אושא ר' ישמעאל לר' ישמעאל הכי נמי דתנא רבי ישמעאל אומר בד"א שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום ^א שהרי גביא עומד דעשר ומוזהיר על אחת עשרה א"ל אביי דלמא התם ^א עצה טובה קמ"ל דא' איכא למימר הכא ג' שנים דומיא דג' ימים אלא לר"מ דלמר התם דלפ"י נגח ג' פעמים ציום אחד הוי מועד מקי"ו הכא נמי אכלה תלת פרי בחד יומא כגון תאנה שאינה מתבשלת יחד ויש שאינה מתבשלת שחרית ולערב פרי שלא ניכר צו הייס וגמגר לסוף ג' ימים: אספסתא. מין זרע הוא לעשב בהמות ולסוף ל' יום הוא גמגר ועוקרין אותו וזורעין אחר במקומו ובתוך שלשים יום חוזין אותו שלש פעמים: דקדיה. גדל קצת. **משמע הוא דקא שמיט ואכיל**. ואין זו אכילת כל הפרי: **בשלמא ירחי**. שעקרה צקוק כל חדש וזרע אחרת: **מאן הולכי אושא**. דלמר רצי יוחנן לעיל [נ"א] להא מילתא משמייהו: **רצי ישמעאל**. לא פירש"י לי מהיכן אלא הכי גמריי שהוא היה באותו הזמן: **לרצנן מאי**. רצנן דלית לכו הא דרצי ישמעאל מנא לכו חזקה דשלש שנים: ה"ג **שהרי נציא עומד דעשר ומוזיר על אחת עשרה**. ירמיה צננה העשירית לקדוקיהו ^א והיה בלוא צננה המעטרה דכתיב' צם' ירמיה' וסס נאמר לו הנה מתחלל צן שלום וגו' וכתיב צההוא עניינא שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וגו' היה מזהיר ^א לוקחי שדות לכתוב שטרות ולהעמיד עדים צחתימתם כי יגלו מן העיר צננת אחת עשרה כשנלכדה העיר ולא יחזיקו צמקח שלש שנים אלא עשירית ואחת עשרה אלמא צנני תרתי שנין לא הוי חזקה מכאן לחזקה שאינה פחותה משלש שנים: **עצה טובה קמ"ל**. כלומר לעולם חזקה היא צננה אחת ועצה טובה קא משמע לן שיהא שטרי צידו מוכן לררררר ולא יזיקק לעדים כשיעורכו עליו: דא'

מעתה חזקה שאין עמה מענה בו'. תימה מאי ס"ד דמקשה דהיכי מנזי לאוקומי צדידי כיון דלא טעיין מיד^א וי"ל דהכי פריך כיון דילפת משור המועד מה התם בשלש נגיחות הוי בחזקת גנחן הכא נמי כיון דלכלה שלש שנים יממה עוד ובלא טענה נמי תהא שלו דאית לן למימר שמחל לו אי נמי הא דקא פריך למימרא דחזקה שלא בטענה דחזקה חזקה היינו כגון דלמר ליה מפלגיא וצנתה דצנתה מניין אפי"ג דלא אמר קמי ידי וצנה ולא דר זה אפי' חד יומא ולא ידע אי וצנה מיניה אי לא אלא דהכי א"ל^ב תימה לרשצ"א הא דמיבעיא לן צפ' כינר הירגל (צ"ק כד. וסס) אי לאיעודי תורא אי לאיעודי גצרא תפשוט מהכא דלאיעודי תורא הוא ^א דקאמרי הולכי אושא מה שור המועד שני שנגח ג' נגיחות נפקא ליה כו' ואי לאיעודי גצרא לא מייעד עד נגיחה רביעית דלא הוא מועד לעצור בהתלרות דכשנגח נגיחה שלישית והתרו צו עדיין לא עצר על שלש התלרות עד שיגח פעם רביעית וי"ל דסוגיא דהכא כמאן דאמר לאיעודי תורא והולכי אושא לא אמרו אלא דגמרינן משור המועד ולא יומר וילפינן משלש התלרות דגצרא ולא משלש נגיחות דתורא ועוד דלמאן דאמר לאיעודי גצרא אין לררץ שיהו מוחזקות לעצור בהתלרות דאס כן עד נגיחה חמישית לא ימיצי אלא לררץ שיויעיבו ואכלה דקדיה ואכלה התם משממא הוא דקא שמיט ואכיל אכלה תלתא פירי בתלתא כגון אספסתא ליהוי חזקה היכי דמי דקדיה ואכלה תלתא פירי ובגמבר הוא דקא שמיט ואכיל אכלה תלתא פירי בתלתא כגון אספסתא ליהוי חזקה מאן הולכי אושא ר' ישמעאל לר' ישמעאל הכי נמי דתנא רבי ישמעאל אומר בד"א שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום ^א שהרי גביא עומד דעשר ומוזהיר על אחת עשרה א"ל אביי דלמא התם ^א עצה טובה קמ"ל דא' איכא למימר הכא ג' שנים דומיא דג' ימים אלא לר"מ דלמר התם דלפ"י נגח ג' פעמים ציום אחד הוי מועד מקי"ו הכא נמי אכלה תלת פרי בחד יומא כגון תאנה שאינה מתבשלת יחד ויש שאינה מתבשלת שחרית ולערב פרי שלא ניכר צו הייס וגמגר לסוף ג' ימים: אספסתא. מין זרע הוא לעשב בהמות ולסוף ל' יום הוא גמגר ועוקרין אותו וזורעין אחר במקומו ובתוך שלשים יום חוזין אותו שלש פעמים: דקדיה. גדל קצת.

מעתה חזקה שאין עמה מענה בו'. תימה מאי ס"ד דמקשה דהיכי מנזי לאוקומי צדידי כיון דלא טעיין מיד^א וי"ל דהכי פריך כיון דילפת משור המועד מה התם בשלש נגיחות הוי בחזקת גנחן הכא נמי כיון דלכלה שלש שנים יממה עוד ובלא טענה נמי תהא שלו דאית לן למימר שמחל לו אי נמי הא דקא פריך למימרא דחזקה שלא בטענה דחזקה חזקה היינו כגון דלמר ליה מפלגיא וצנתה דצנתה מניין אפי"ג דלא אמר קמי ידי וצנה ולא דר זה אפי' חד יומא ולא ידע אי וצנה מיניה אי לא אלא דהכי א"ל^ב תימה לרשצ"א הא דמיבעיא לן צפ' כינר הירגל (צ"ק כד. וסס) אי לאיעודי תורא אי לאיעודי גצרא תפשוט מהכא דלאיעודי תורא הוא ^א דקאמרי הולכי אושא מה שור המועד שני שנגח ג' נגיחות נפקא ליה כו' ואי לאיעודי גצרא לא מייעד עד נגיחה רביעית דלא הוא מועד לעצור בהתלרות דכשנגח נגיחה שלישית והתרו צו עדיין לא עצר על שלש התלרות עד שיגח פעם רביעית וי"ל דסוגיא דהכא כמאן דאמר לאיעודי תורא והולכי אושא לא אמרו אלא דגמרינן משור המועד ולא יומר וילפינן משלש התלרות דגצרא ולא משלש נגיחות דתורא ועוד דלמאן דאמר לאיעודי גצרא אין לררץ שיהו מוחזקות לעצור בהתלרות דאס כן עד נגיחה חמישית לא ימיצי אלא לררץ שיויעיבו ואכלה דקדיה ואכלה התם משממא הוא דקא שמיט ואכיל אכלה תלתא פירי בתלתא כגון אספסתא ליהוי חזקה היכי דמי דקדיה ואכלה תלתא פירי ובגמבר הוא דקא שמיט ואכיל אכלה תלתא פירי בתלתא כגון אספסתא ליהוי חזקה מאן הולכי אושא ר' ישמעאל לר' ישמעאל הכי נמי דתנא רבי ישמעאל אומר בד"א שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום ^א שהרי גביא עומד דעשר ומוזהיר על אחת עשרה א"ל אביי דלמא התם ^א עצה טובה קמ"ל דא' איכא למימר הכא ג' שנים דומיא דג' ימים אלא לר"מ דלמר התם דלפ"י נגח ג' פעמים ציום אחד הוי מועד מקי"ו הכא נמי אכלה תלת פרי בחד יומא כגון תאנה שאינה מתבשלת יחד ויש שאינה מתבשלת שחרית ולערב פרי שלא ניכר צו הייס וגמגר לסוף ג' ימים: אספסתא. מין זרע הוא לעשב בהמות ולסוף ל' יום הוא גמגר ועוקרין אותו וזורעין אחר במקומו ובתוך שלשים יום חוזין אותו שלש פעמים: דקדיה. גדל קצת.

מעתה חזקה שאין עמה מענה בו'. תימה מאי ס"ד דמקשה דהיכי מנזי לאוקומי צדידי כיון דלא טעיין מיד^א וי"ל דהכי פריך כיון דילפת משור המועד מה התם בשלש נגיחות הוי בחזקת גנחן הכא נמי כיון דלכלה שלש שנים יממה עוד ובלא טענה נמי תהא שלו דאית לן למימר שמחל לו אי נמי הא דקא פריך למימרא דחזקה שלא בטענה דחזקה חזקה היינו כגון דלמר ליה מפלגיא וצנתה דצנתה מניין אפי"ג דלא אמר קמי ידי וצנה ולא דר זה אפי' חד יומא ולא ידע אי וצנה מיניה אי לא אלא דהכי א"ל^ב תימה לרשצ"א הא דמיבעיא לן צפ' כינר הירגל (צ"ק כד. וסס) אי לאיעודי תורא אי לאיעודי גצרא תפשוט מהכא דלאיעודי תורא הוא ^א דקאמרי הולכי אושא מה שור המועד שני שנגח ג' נגיחות נפקא ליה כו' ואי לאיעודי גצרא לא מייעד עד נגיחה רביעית דלא הוא מועד לעצור בהתלרות דכשנגח נגיחה שלישית והתרו צו עדיין לא עצר על שלש התלרות עד שיגח פעם רביעית וי"ל דסוגיא דהכא כמאן דאמר לאיעודי תורא והולכי אושא לא אמרו אלא דגמרינן משור המועד ולא יומר וילפינן משלש התלרות דגצרא ולא משלש נגיחות דתורא ועוד דלמאן דאמר לאיעודי גצרא אין לררץ שיהו מוחזקות לעצור בהתלרות דאס כן עד נגיחה חמישית לא ימיצי אלא לררץ שיויעיבו ואכלה דקדיה ואכלה התם משממא הוא דקא שמיט ואכיל אכלה תלתא פירי בתלתא כגון אספסתא ליהוי חזקה היכי דמי דקדיה ואכלה תלתא פירי ובגמבר הוא דקא שמיט ואכיל אכלה תלתא פירי בתלתא כגון אספסתא ליהוי חזקה מאן הולכי אושא ר' ישמעאל לר' ישמעאל הכי נמי דתנא רבי ישמעאל אומר בד"א שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום ^א שהרי גביא עומד דעשר ומוזהיר על אחת עשרה א"ל אביי דלמא התם ^א עצה טובה קמ"ל דא' איכא למימר הכא ג' שנים דומיא דג' ימים אלא לר"מ דלמר התם דלפ"י נגח ג' פעמים ציום אחד הוי מועד מקי"ו הכא נמי אכלה תלת פרי בחד יומא כגון תאנה שאינה מתבשלת יחד ויש שאינה מתבשלת שחרית ולערב פרי שלא ניכר צו הייס וגמגר לסוף ג' ימים: אספסתא. מין זרע הוא לעשב בהמות ולסוף ל' יום הוא גמגר ועוקרין אותו וזורעין אחר במקומו ובתוך שלשים יום חוזין אותו שלש פעמים: דקדיה. גדל קצת.

מסורת הש"ס

א) [לקמן מה.]. ב) [לקמן טז.]. ג) [לקמן טז.]. ד) [לקמן טז.]. ה) [לקמן טז.]. ו) [לקמן טז.]. ז) [לקמן טז.]. ח) [לקמן טז.]. ט) [לקמן טז.]. י) [לקמן טז.]. יא) [לקמן טז.]. יב) [לקמן טז.]. יג) [לקמן טז.]. יד) [לקמן טז.]. יה) [לקמן טז.]. יו) [לקמן טז.]. יז) [לקמן טז.]. יח) [לקמן טז.]. יט) [לקמן טז.]. כ) [לקמן טז.]. כא) [לקמן טז.]. כב) [לקמן טז.]. כג) [לקמן טז.]. כד) [לקמן טז.]. כה) [לקמן טז.]. כו) [לקמן טז.]. כז) [לקמן טז.]. כח) [לקמן טז.]. כט) [לקמן טז.]. צ) [לקמן טז.]. צא) [לקמן טז.]. צב) [לקמן טז.]. צג) [לקמן טז.]. צד) [לקמן טז.]. צה) [לקמן טז.]. צו) [לקמן טז.].

הנהגות הב"ח

א) [לקמן מה.]. ב) [לקמן טז.]. ג) [לקמן טז.]. ד) [לקמן טז.]. ה) [לקמן טז.]. ו) [לקמן טז.]. ז) [לקמן טז.]. ח) [לקמן טז.]. ט) [לקמן טז.]. י) [לקמן טז.]. יא) [לקמן טז.]. יב) [לקמן טז.]. יג) [לקמן טז.]. יד) [לקמן טז.]. יה) [לקמן טז.]. יו) [לקמן טז.]. יז) [לקמן טז.]. יח) [לקמן טז.]. יט) [לקמן טז.]. כ) [לקמן טז.]. כא) [לקמן טז.]. כב) [לקמן טז.]. כג) [לקמן טז.]. כד) [לקמן טז.]. כה) [לקמן טז.]. כו) [לקמן טז.]. כז) [לקמן טז.]. כח) [לקמן טז.]. כט) [לקמן טז.]. צ) [לקמן טז.]. צא) [לקמן טז.]. צב) [לקמן טז.]. צג) [לקמן טז.]. צד) [לקמן טז.]. צה) [לקמן טז.]. צו) [לקמן טז.].

מוסף רש"י

א) [לקמן מה.]. ב) [לקמן טז.]. ג) [לקמן טז.]. ד) [לקמן טז.]. ה) [לקמן טז.]. ו) [לקמן טז.]. ז) [לקמן טז.]. ח) [לקמן טז.]. ט) [לקמן טז.]. י) [לקמן טז.]. יא) [לקמן טז.]. יב) [לקמן טז.]. יג) [לקמן טז.]. יד) [לקמן טז.]. יה) [לקמן טז.]. יו) [לקמן טז.]. יז) [לקמן טז.]. יח) [לקמן טז.]. יט) [לקמן טז.]. כ) [לקמן טז.]. כא) [לקמן טז.]. כב) [לקמן טז.]. כג) [לקמן טז.]. כד) [לקמן טז.]. כה) [לקמן טז.]. כו) [לקמן טז.]. כז) [לקמן טז.]. כח) [לקמן טז.]. כט) [לקמן טז.]. צ) [לקמן טז.]. צא) [לקמן טז.]. צב) [לקמן טז.]. צג) [לקמן טז.]. צד) [לקמן טז.]. צה) [לקמן טז.]. צו) [לקמן טז.].

מוסף תוספות

א) [לקמן מה.]. ב) [לקמן טז.]. ג) [לקמן טז.]. ד) [לקמן טז.]. ה) [לקמן טז.]. ו) [לקמן טז.]. ז) [לקמן טז.]. ח) [לקמן טז.]. ט) [לקמן טז.]. י) [לקמן טז.]. יא) [לקמן טז.]. יב) [לקמן טז.]. יג) [לקמן טז.]. יד) [לקמן טז.]. יה) [לקמן טז.]. יו) [לקמן טז.]. יז) [לקמן טז.]. יח) [לקמן טז.]. יט) [לקמן טז.]. כ) [לקמן טז.]. כא) [לקמן טז.]. כב) [לקמן טז.]. כג) [לקמן טז.]. כד) [לקמן טז.]. כה) [לקמן טז.]. כו) [לקמן טז.]. כז) [לקמן טז.]. כח) [לקמן טז.]. כט) [לקמן טז.]. צ) [לקמן טז.]. צא) [לקמן טז.]. צב) [לקמן טז.]. צג) [לקמן טז.]. צד) [לקמן טז.]. צה) [לקמן טז.]. צו) [לקמן טז.].

א) [לקמן מה.]. ב) [לקמן טז.]. ג) [לקמן טז.]. ד) [לקמן טז.]. ה) [לקמן טז.]. ו) [לקמן טז.]. ז) [לקמן טז.]. ח) [לקמן טז.]. ט) [לקמן טז.]. י) [לקמן טז.]. יא) [לקמן טז.]. יב) [לקמן טז.]. יג) [לקמן טז